

अथाष्टादशश्लोकी गीता ।

अर्जुन उवाच ।

निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥
न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

योगस्थः कुरु कर्माणि संगं त्यक्त्वा धनंजय ॥
सिद्धयसिद्धयोः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ॥ २ ॥
कर्मेन्द्रियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् ॥
इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ॥ ३ ॥
श्रद्धावाँल्लभते ज्ञानं तत्परः संयतेन्द्रियः ॥
ज्ञानं लब्ध्वा परां शांतिमचिरेणाधिगच्छति ॥ ४ ॥
यतेन्द्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः ॥
विगतेच्छाभयक्रोधो यः सदा मुक्त एव सः ॥ ५ ॥
युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु ॥
युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा ॥ ६ ॥
दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ॥
मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ ७ ॥
अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ॥
तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ॥ ८ ॥
अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ॥
साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥ ९ ॥

यो मामजमनादिं च वेत्ति लोकमहेश्वरम् ॥
 असंमूढः स मर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १० ॥
 मत्कर्मकृन्मत्परमो मद्भक्तः संगवर्जितः ॥
 निर्वैरः सर्वभूतेषु यः स मामेति पांडव ॥ ११ ॥
 श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ॥
 ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छान्तिरनंतरम् ॥ १२ ॥
 क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत ॥
 क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तज्ज्ञानं मतं मम ॥ १३ ॥
 मां च योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते ॥
 स गुणान्समतीत्यैव ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ १४ ॥
 निर्मानमोहा जितसंगदोषा
 अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ॥
 द्वंद्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञै -
 र्गच्छन्त्यमूढाः पदमव्ययं तत् ॥ १५ ॥
 यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ॥
 न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परां गतिम् ॥ १६ ॥
 मनःप्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः ॥
 भावसंशुद्धिरित्येवं तपो मानसमुच्यते ॥ १७ ॥
 सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं ब्रज ॥
 अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥ १८ ॥
 गीतासारमिदं पुण्यं यः पठेत्सुसमाहितः ॥
 विष्णुलोकमवाप्नोति भयशोकविनाशनम् ॥ १९ ॥
 ॥ इति श्रीवेदव्यासविरचिताष्टादशश्लोकी गीता संपूर्णा ॥